

GUUS, EEN VREEMDE EEND IN DE BIJT

Ik ben opgeleid tot en werkzaam als hondengedragdeskundige. Ik werk met puppies, puberhonden en volwassen honden, ik geef speur- en neuswerksessies, ik houd lezingen&workshops en ik organiseer de opleidingen Pijn bij honden. Daarnaast schrijf ik zo nu en dan een stukje over honden en hun gedrag. Dit keer heb ik een stukje geschreven over Guus. Guus is een vreemde eend in de bijt omdat hij een kat is, mijn kat. Lex, mijn hond, komt overigens ook in het stukje voor.

Guus

Toen mijn laatste kat overleed wilde ik graag één of twee nieuwe katten. Ik besloot in diverse dierenasiels te gaan kijken. Omdat ik vaak oudere katten had geadopteerd wilde ik deze keer een jonge kat. Daarnaast vond ik het belangrijk dat het tussen Lex en de nieuwkomer zou klikken. In één van de dierenasiels zag ik Guus en ik vond hem meteen erg leuk. Guus zat in het asiel omdat hij de eigenaren beet en krabte, hij klom tevens in hun benen en hij viel de andere kat in huis aan. Mede om deze reden zocht het asiel een huis voor Guus zonder andere katten.

Niet over één nacht ijs

Ik bezocht Guus een paar keer in het asiel om te zien hoe hij op mij reageerde. Alhoewel ik ook weg was van twee kittens die ik elders had gezien, ik kreeg Guus niet meer uit mijn hoofd. Daarnaast leek me één volwassen kat rustiger voor Lex dan de twee drukke kittens mede omdat Guus nauwelijks reageerde op de honden in het asiel.

Eerste kennismaking

Toen ik zeker was van mijn beslissing besloot ik Guus kennis te laten maken met Lex. Ik haalde Lex op van huis en wandelde met hem buiten over een grasveldje op enige afstand van het kattenbuitenverblijf om te zien hoe ze op elkaar reageerden. Guus bleef vrij stoicijns, ook toen we wat dichterbij kwamen. Ik had Lex aan een lange lijn en Guus was meer geïnteresseerd in het 'draadje' dan in Lex. Ik vond dat een goed teken en de keuze was gemaakt.

Vorbereiding

Voordat ik Guus mee naar huis nam had ik nagedacht over de vraag hoe hij het beste bij mij zou kunnen aarden. Ik besloot te gaan werken aan stressreductie om drie redenen:

- Zijn verleden: bijten en krabben.
- Zijn verblijf in een asiel: een verblijf in een asiel is naar mijn mening altijd stressvol voor een dier.
- De verhuizing naar een nieuw huis. Als een dier gestrest is dan is iedere wijziging moeilijk hoe positief deze wijziging ook is.

Tevens had ik van te voren diverse veilige en comfortabele slaapplekken gemaakt op verschillende hoogten in diverse ruimten zodat hij keuzes had en voor privacy kon kiezen. Ook had ik diverse soorten eten in huis gehaald. Ik ben in het begin uitgegaan van het voer dat Guus in het asiel kreeg en gaandeweg ben ik overgestapt naar ander voer dat ik beter bij Guus vond passen.

Uitvoering

Hieronder heb ik een aantal punten van mijn plan de campagne neergezet. Een deel van de informatie kan ook op honden worden toegepast, wellicht in aangepaste vorm.

- Ik liet Guus eerst kennismaken met een deel van mijn huis. Een beperktere ruimte leek me overzichtelijker voor hem en minder eng. Guus kreeg op deze manier de rust, de tijd en de ruimte die hij nodig had om het huis stapsgewijs te verkennen, om te slapen en om te acclimatiseren.
- Ik raakte Guus in het begin nauwelijks tot niet aan. Toen hij mijn handen vertrouwd gaf ik hem af en toe iets lekkers uit de hand wat hij rustig aanpakte. Pas na verloop van tijd toen Guus af en toe uit zichzelf op schoot kwam kriebelde ik hem zachtjes een paar seconden en keek goed naar wat hij aangaf.
- De eerste maanden heb ik geen bezoek uitgenodigd. Ik wilde niet te snel te veel nieuwe elementen in zijn leven.
- Als Guus sliep dan liet ik hem met rust.
- Ik sprak op zachte toon en bewoog rustig. Dieren ontspannen als hun eigenaren ontspannen zijn. Ook liep ik niet rechtstreeks op Guus af maar in een boogje omdat me dat minder bedreigend voor hem leek.
- Mogelijke problemen vermeed ik zodat hij geen 'fout' kon maken en daarnaast waren 'fouten' toegestaan (en nog).
- Ik had geen tijdsbestek in gedachten waarbinnen de problemen met Guus opgelost moesten zijn. Ik legde geen druk op hem en ook niet op mijzelf.

Het resultaat

Guus heeft zich kunnen ontwikkelen en aanpassen in zijn eigen tempo. Ik heb gewerkt aan (wederzijds) vertrouwen, rust, begrip, veiligheid en respect. Hij kan met uitzondering van Oud&Nieuw altijd door een kattenluik naar buiten en binnen. Hij geniet zichtbaar van het buitenleven maar is ook veel thuis. Guus is lief tegen mij en tegen de mensen die hij binnen en buiten ontmoet. Hij loopt regelmatig met Lex en mij door het park, rent achter blaadjes aan en vangt af en toe een muis.

Angst, stress en agressie

Guus heeft bij mij drie keer doorgebeten. Dit werd in mijn ogen niet veroorzaakt door agressie en Guus was ook niet een 'valse kat'. Het werd veroorzaakt door een te hoog stressniveau waardoor zijn verdedigingsmechanisme veel sneller werd geactiveerd. Hij was daardoor veel heftiger in al zijn reacties. Gaandeweg ging Guus minder hard 'schreeuwen'. Hij leerde dat er naar hem geluisterd werd en door de stressreductie ging hij milder communiceren. Inmiddels geeft hij nu zijn waarschuwingen subtieler aan: een staartpuntje dat beweegt of zijn staart gaat iets zwiepen. Zou ik daar niet op een passende manier mee omgaan dan zal Guus wederom sterker gaan reageren en naar ik verwacht weer gaan doorbijten. Hoe snel dat zou gebeuren hangt van de situatie af. Raakt hij gestrest bij bijvoorbeeld de dierenarts dan is er waarschijnlijk weinig voor nodig.

Conclusie

Ik vertel dit verhaal om uit te leggen dat dingen tijd nodig hebben. Als een dier een situatie niet aan kan dan ligt het op dat moment niet binnen zijn mogelijkheden en misschien wel nooit. Een dier is geen alleskunner die zich binnen een dag of een week herstelt en heeft aangepast. En dat hoeft ook niet. Met geduld en tijd zonder onnodige confrontaties en onmogelijke verwachtingen komen mensen een heel eind. Door het stressniveau naar beneden te brengen en door Guus te accepteren zoals hij is verdwenen de problemen 'vanzelf'. Het heeft ongeveer 1,5 jaar geduurd voordat Guus in balans kwam. Als ik nu naar Guus kijk dan zie ik een gelukkige kat die zijn draai heeft gevonden.

Copyright (©) 2016 Michelle Vrolijk - Hondengedragdeskundige
www.michellevrolijk.nl

To be trusted is a greater compliment than being loved - George MacDonald